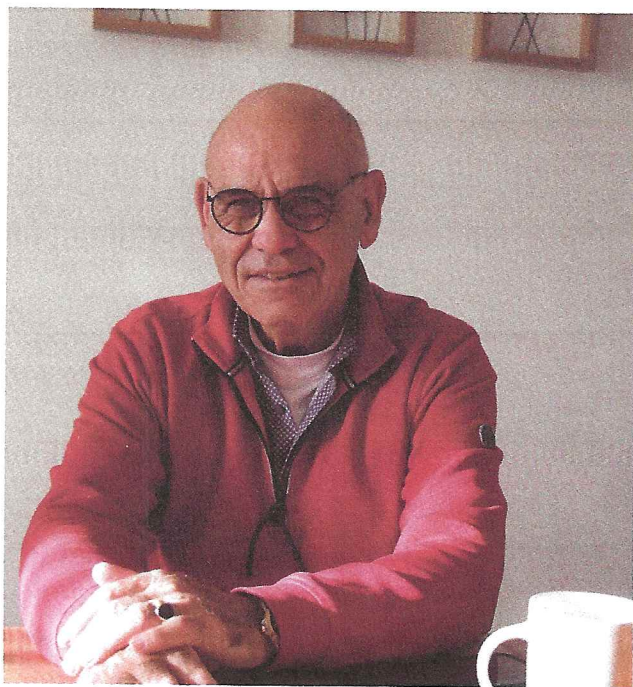
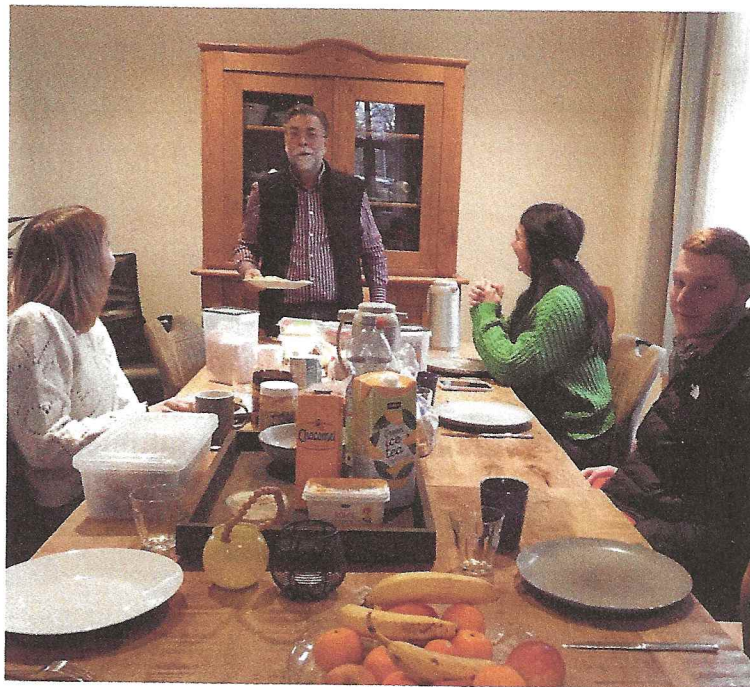

Hin Talane, directeur Credohuis in Geleen.

Samen aan tafel.

kerk in uitvoering

Credohuizen bieden jongeren liefde, tijd en aandacht

Tekst: Matheu Bemelmans / Foto's: Credo Foundation en bisdom Roermond

Liefde, tijd en aandacht gebaseerd op hun christelijk geloof. Dat is wat de initiatiefnemers van de Credohuizen willen bieden aan dak- en thuisloze jongeren. Drie van die huizen zijn er nu in Limburg. Het eerste staat in Maastricht, daarna volgden Geleen en Kerkrade. Zo'n 120 jongeren konden er de afgelopen jaren worden opgevangen. "Het is een zegenrijke positie om met jongeren te mogen optrekken."

In de voormalige pastorie naast de kerk van Onze-Lieve-Vrouw van Altijddurende Bijstand in Geleen-Lindenheuvel zwaait Hin Talane de deur wagenwijd open: "Welkom", zegt hij uitnodigend.

De voormalig commercieel directeur van schoonmaakmultinational Vebego uit Voerendaal is directeur van het Credohuis in Geleen en van de centrale Credo Foundation. Twee jaar geleden opende het huis in de voormalige pastorie de deuren. Aan de lange tafel in de gezellige woonkamer schenkt Talane koffie in, voordat hij van wal steekt over het idee achter de Credohuizen en zijn persoonlijke motivatie om zich voor jongeren in te zetten. "Een Credohuis is een huis waar we dak- en thuisloze jongeren opvangen," start hij zijn verhaal. "Twee christelijke zakenlieden wilden in 2013 iets maatschappelijks doen met de winst van hun consultancybedrijf.

Ze ontdekten dat er voor allerlei doelgroepen in de samenleving wel iets van zorg of opvang bestond, maar niet echt voor dak- en thuisloze jongeren. Maar het was nog niet zo eenvoudig om met deze jongeren in contact te komen. De meesten zijn namelijk 'bankhoppers': ze slapen nu eens een paar dagen bij deze vriend op de bank en dan weer bij iemand anders. Onderling blijken ze elkaar wel allemaal te kennen. Dus toen ze eenmaal het contact met één jongere gelegd hadden, kwamen er direct meer."

In het verleden kende Limburg een aantal 'zwerfjongerenpensions', maar deze zijn een aantal jaren geleden gesloten of opgegaan in andere vormen van zorg.

Jongeren op weg naar een eigen plek.

Professionalisering

"De term zwerfjongere wordt ook niet meer gebruikt," legt Talane uit. "Jongeren vinden het niet leuk om in een hokje geplaatst te worden en zeker niet als daar een negatief woord voor wordt gebruikt. Wij zeggen nu dat Credohuizen zich richten op jongeren die een plek zoeken." Aanvankelijk werd die opvang geregeld door bevlogen en loyale vrijwilligers. "Maar als snel volgde de behoefte aan professionalisering," zegt Talane. "De Credohuizen hebben nu een officiële zorgstatus, waardoor ze ook aanspraak kunnen maken op overheids geld." Zowel in Maastricht, Kerkrade als Geleen bestaat een goede samenwerking met de gemeente en met andere organisaties op het vlak van maatschappelijke opvang en beschermd wonen. "We hoeven de jongeren niet meer zelf te zoeken, maar ze worden bij ons geplaatst door de gemeente."

Bescherming bieden

De Credohuizen zijn kleinschalig. In Maastricht en Kerkrade is plek voor zes jongeren en in de voormalige pastorie in Geleen voor zeven tussen 18 en 25 jaar. "Die kleinschaligheid is de basis en tevens de kracht van onze formule," zegt Talane. "Daardoor kunnen we alle jongeren voldoende aandacht geven. We willen ze een thuis bieden. Sommige jongeren zijn al heel lang uit hun ouderlijk huis weg, anderen vallen in de reguliere jeugdzorg net overal tussen wal en schip. Het zijn jongvolwassenen die een bepaalde vrijheid gewend zijn en tegelijkertijd bescherming nodig hebben. Wij begeleiden hen naar zelfstandigheid. Wij behandelen niet, wij begeleiden alleen. Mocht er aanvullende behandeling nodig zijn, dan zoeken wij daar samen met hen de juiste vorm en instanties voor."

Het verblijf in een Credohuis is gericht op zelfstandigheid leren, legt Talane uit. "Samen met een trajectbegeleider gaan de jongeren op zoek naar een functionele dagbesteding.

Dat kan een opleiding zijn, een baan, vrijwilligerswerk of iets daar tussenin. Aan de hand van een talentscan proberen we te ontdekken wat het beste bij hen past." De meeste jongeren verblijven anderhalf jaar in het Credohuis. Op de vraag of ze gemotiveerd zijn om zo'n traject in te gaan, antwoordt Talane onomwonden: "Ze zijn vooral gemotiveerd om te doen wat ze zelf willen. Ze komen hier niet voor hun zweetvoeten, zeg ik altijd. Ze hebben allemaal een rugzakje. De meesten hebben ooit wel eens iets met drugs te maken gehad. Juist daarom hebben ze hulp nodig."

Die hulp willen de medewerkers van de Credohuizen geven. Mede vanuit hun geloof. "Alle zestig professionals in ons teams hebben een gelovige christelijke achtergrond. Die kan heel verschillend zijn. Sommigen zijn baptist, anderen katholiek of lid van een evangelische gemeente. Dat zegt iets over de wijze waarop wij jongeren benaderen. De Credohuizen zelf horen niet bij een kerkgenootschap en alle jongeren zijn hier welkom, ongeacht hun afkomst, religie of geaardheid. Hier wordt ook niet geëvangeliëerd. Maar de motieven van de mensen die hier werken, zijn heel idealistisch: vanuit naastenliefde iets voor je medemens betekenen. Wij vertalen dat in onze filosofie met liefde, tijd en aandacht. Als dat je uitgangspunt is, kun je ook die 'extra mile' met mensen gaan. Dat is het onderscheidende van ons werk."

Predikant

Zelf is Talane betrokken geweest bij de baptistengemeenten Sittard en Treebeek. Geboren en opgegroeid in de Randstad is hij van kinds af gelovig.

>

Een aantal jaren geleden besloot hij zijn baan als commercieel manager bij Vebego op te zeggen en predikant te worden. Hij volgde een theologische opleiding en ging in de baptistengemeente in Sittard en later in Treebeek werken, totdat hij in 2023 de overstap naar de Credohuizen maakte. Zijn ervaring in de commerciële sector komt daarbij goed van pas. "Ik heb een fantastische tijd in het bedrijfsleven gehad. Je gaat ergens voor. De overstap naar de kerk was voor mij echter ook een heel natuurlijke."

Waaraan merk je dat de Credohuizen een christelijke achtergrond hebben? Talane: "Aan twee dingen: we bidden voor het eten en we proberen extra liefde te tonen. Ons geloof is onze motivatie om dit werk te doen. Ik zie het als een roeping om dienstbaar te mogen zijn." Die dienstbaarheid zit volgens Talane in een grotere nabijheid die de Credohuizen proberen te bieden. "Er is 24 uur per dag één begeleider voor zeven jongeren aanwezig. Dat is al veel vergeleken met andere instanties en vaak zijn het er ook nog twee op zeven jongeren. Grote instellingen in de reguliere jeugdzorg kunnen dat niet bieden. Dat heeft met geld te maken, maar ook met visie en aanpak."

De zorg in de Credohuizen wordt gefinancierd vanuit de reguliere WMO-gelden van de overheid. "Maar alle andere zaken, zoals het onderhoud aan het pand moeten we uit andere middelen betalen," legt Talane uit. Als directeur van de Credo Foundation is fondswerving een van zijn belangrijke taken.

Hij is daarover voortdurend in gesprek met allerlei goede doelenfondsen, maar ook met de Stadsparochie Geleen, van wie de pastorie wordt gehuurd. "Toen we hier in 2023 begonnen, was er enige commotie in de buurt. Want ja, zwerfjongeren in de straat, zou dat geen overlast opleveren? We zijn toen samen met de parochie opgetrokken en hebben de buurt uitgenodigd. Er zijn zo'n dertig mensen gekomen. We waren het huis nog aan het opknappen. We hebben verteld wat we gingen doen en hoe wij werken. Dat heeft ontzettend positief gewerkt. We hebben sindsdien heel goed contact met de burens en er is nog nooit een klacht geweest."

Goede opvang van dak- en thuisloze jongeren is mooi, maar hoe voorkom je dat ze in zo'n situatie belanden? "Dat is niet zo eenvoudig," geeft Talane toe. "Heel vaak heeft het te maken met ontwrichte thuissituaties. Als je iets wil voorkomen, zul je je moeten richten op gezonde thuissituaties. Iets van gezinsbegeleiding zou in veel gevallen niet verkeerd zijn, maar dat wordt als 'old school' gezien. Voor mij als gelovige is het gezin nog altijd de hoeksteen van de samenleving is, maar in onze geseculariseerde samenleving wordt daar heel anders tegen aangekeken. Het idee van het gezin als hoeksteen wordt voor veel mensen ook niet meer vanuit hun geloof gevoed."

Dat betekent volgens Talane niet dat ontkerkelijkheid per se leidt tot ontspoorde jongeren. "Dat kun je zo niet zeggen, maar het idee van omzien naar elkaar is vaak ver te zoeken," zegt hij. "Gelukkig zit er nog veel christelijk gedachtegoed in onze genen. Ik merk dat aan veel van onze vrijwilligers. Die zijn heel gepassioneerd, maar ook hun aantal wordt kleiner."

Dat heeft eerder met individualisering te maken dan met ontkerkelijkheid. Jongeren zijn het slachtoffer van die ontwikkeling in de samenleving. Alles is op het ik gericht: ik ben belangrijk en niet meer de ander. In de piramide van Maslow – een begrip uit de wetenschap – wordt zelfontplooiing als het hoogste goed gezien. Thuis, op het werk, overal: jij staat centraal in een maakbare wereld. De 'piramide van Jezus' – om het zo maar te noemen – werkt heel anders. Daarin gaat het niet om hoe ik tot ontplooiing kom, maar hoe kan Christus door mij tot ontplooiing komen. Wij zijn geroepen én gezonden om naar elkaar om te zien."

Op de vraag wat parochies of gelovigen zouden kunnen doen om jongeren te helpen, antwoordt Talane: "Iedereen kent wel een jongere met problemen in z'n omgeving: in de buurt of in de familie- of kennissenkring. Breng wat begrip op. Toon empathie. Hef geen wijzend vingertje, maar luister. Als je echt wilt, is er altijd wel een mogelijkheid om iets voor een ander te doen."

Credohuizen

Het initiatief van de Credohuizen is in 2013 gestart in Maastricht. Naast Kerkrade en Geleen zijn er nu ook huizen in Ede en in Pelt in Belgisch-Limburg. Mogelijk opent er binnenkort ook een huis in Genk en eventueel een tweede huis in Sittard-Geleen. Vanuit het concept 'Thuis aan de Maas' overweegt Credo om eventueel nog meer huizen in Limburg, Brabant of Gelderland te openen. Meer info op www.credohuis.com